

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Lenkou Bursíkovou ve věci

žalobce: **P. H.**
bytem X

zastoupen Mgr. Janem Vodičkou, advokátem
sídlem Váňova 3180, Kladno

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 11. 2020, č. j. RN-X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 27. 11. 2020, č. j. RN-X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna žalobci nahradit náklady řízení ve výši 5 964 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Jana Vodičky, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 17. 9. 2020, č. j. X, žalovaná zamítla žalobcovu žádost o přiznání třetího stupně invalidity z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Kladno (dále jen „OSSZ“) ze dne 10. 8. 2020 je totiž žalobce nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně.
2. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal námitky, které žalovaná zamítla v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

3. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“), podanou dne 13. 1. 2021 domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Obsah podání a vyjádření účastníků

4. Žalobce uvádí, že je čekatelem na transplantaci plic. Při podání žádosti vycházel z vyjádření svých ošetřujících lékařů, zejména ze závěrů lékařské zprávy MUDr. CH. ze dne 11. 9. 2020, která pokládá přiznání třetího stupně invalidity za jasné a odpovídající žalobcovu zdravotnímu stavu. Posudková komise žalované však dospěla k odlišným závěrům. Podle žalobce může jeho zdravotní stav s určitostí posoudit jen soudem vyžádaný znalecký posudek.
5. Žalovaná ve vyjádření k žalobě konstatovala, že trvá na svém rozhodnutí a navrhuje zamítnutí žaloby. Napadená rozhodnutí vydala na podkladě lékařského posudku ze dne 21. 10. 2020 vypracovaného pro účely řízení o námitkách. Lékařka žalované žalobcův zdravotní stav posoudila jako dlouhodobě nepříznivý a dospěla k závěru, že žalobce je nadále invalidní pouze pro invaliditu druhého stupně, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 60 %. S ohledem na žalobní námitky žalovaná navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.
6. V průběhu jednání dne 7. 5. 2021, které soud musel nařídit z důvodu provádění důkazu posudkem posudkové komise MPSV v Praze, žalobce setrval na svém procesním stanovisku. Žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.

Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

7. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce dne 8. 6. 2020 požádal o změnu výše invalidního důchodu poskytovaného pro invaliditu druhého stupně z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Posudková lékařka OSSZ v posudku ze dne 10. 8. 2020 v nepřítomnosti žalobce na základě zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře, profesního dotazníku a lékařských zpráv (plicní nález ze dne 29. 5. 2020 a revmatologický nález ze dne 28. 5. 2020) dospěla k závěru, že žalobcova pracovní schopnost poklesla o 60 % v důsledku chronické obstrukční plicní nemoci (CHOPN), těžké funkční postižení, hodnocené podle kapitoly X, oddílu B, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Horní hranice vyhláškou stanoveného rozpětí míry poklesu pracovní schopnosti byla zvolena s přihlédnutím k dalším onemocněním (komorbiditě) a žalobcově kvalifikaci (dělník skladník).
8. S odkazem na závěr posudkové lékařky OSSZ žalovaná vydala dne 17. 9. 2020 rozhodnutí, jímž žalobcovu žádost zamítla s odůvodněním, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. Žalobce toto rozhodnutí napadl námitkami, v nichž popsal své zdravotní problémy, poukázal na doporučení svých ošetřujících lékařů a předložil nové lékařské zprávy. Uvedl, že v zaměstnání s ním chtějí ukončit pracovní poměr kvůli jeho dechovým potížím. Majitel společnosti již musel žalobce několikrát odvézt domů kvůli dušnosti.
9. V nepřítomnosti žalobce posudková lékařka žalované zpracovala posudek ze dne 21. 10. 2020. Na základě totožných podkladů a lékařských zpráv přiložených k námitkám

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

potvrdila závěr posudkové lékařky OSSZ jak z hlediska rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (těžké funkční postižení u chronické obstrukční plicní nemoci), tak z hlediska jejího podřazení pod příslušnou položku vyhlášky o posuzování invalidity. Pokles pracovní schopnosti stanovila shodně s posudkovou lékařkou OSSZ na 60 %. Pokud by měla být uznána invalidita třetího stupně, bylo by hodnoceno také podle kapitoly X oddílu B, ale podle položky 1d, u které je procentní pokles stanoven v rozmezí 70 – 80 %. Podle této položky jsou hodnoceny stavy, kdy je FEV1 (jeden z parametrů spirometrie) méně než 30 % náležitých hodnot a jsou zde známky chronického respiračního selhávání. Tato kritéria podle posudkové lékařky žalované žalobce nesplňuje.

10. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla žalobcovy námitky a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. V odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že v důsledku zjištěného poklesu pracovní schopnosti ve výši 60 % nejsou splněny podmínky pro invaliditu třetího stupně. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 1. 12. 2020.

Posouzení žaloby

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Žaloba je tedy věcně projednatelná. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
12. Soud s ohledem na argumentaci žalobce provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 24. 3. 2021, který si za účelem posouzení žaloby vyžádal. Členem posudkové komise byla i odborná lékařka z oboru interního lékařství, která žalobce při jednání komise (jemuž byl osobně přítomen) vyšetřila. Posudková komise po rozboru spisové dokumentace, dokumentace vyžádané od praktické lékařky a na základě provedeného vyšetření a všech dosud předložených lékařských zpráv (včetně nálezů ze dne 20. 1. 2021 a 23. 3. 2021 z oboru pneumologie a ze dne 18. 3. 2021 z oboru revmatologie) v přítomnosti žalobce uzavřela, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, přičemž šlo o *invaliditu třetího stupně*. Pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činil nejméně 70 %.
13. Posudková komise vyšla (ve shodě s posouzením posudkové lékařky OSSZ a žalované) z toho, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla hlavní příčinou žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu chronická obstrukční choroba bronchopulmonální diagnostikovaná v říjnu 2011, emfyzémového typu, nyní již na hranici III. a IV. stupně s dušností MMRC III-IV. Žalobce je v přípravě na zařazení na seznam čekatelů na plicní transplantaci. Od vyšetření klinickým pneumologem dne 11. 9. 2020 zdravotní stav lehce progreduje, dušnost je úměrná plicnímu nálezu a má kolísavý charakter. Patro vyjde nadvkrát, zastavuje se i při chůzi po rovině, horší s dechem je to odpoledne (klesá saturace kyslíku až na 85 %, bývá zahleněný). V běžných denních aktivitách je žalobce limitován zejména dechovými obtížemi, minoritně ale také omezením pohybu při bolestivosti drobných kloubů rukou i nohou, ramenou i kyčlí, a také při polytopním páteřovém postižení v terénu pokročilých degenerativních změn a sakroiliitidy. Postižení pohybového aparátu ve srovnatelné formě a stupni, jaké bylo popsáno při současném vyšetření revmatologem a neurologem, vedlo již v roce 1996 k přiznání částečné invalidity na 4 roky a v roce 2008 k přiznání invalidity prvního stupně.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

Posudková komise dále podrobně popsala dané postižení pohybového aparátu. Po stránce interní je stav stabilizován při zavedené léčbě, v popředí je metabolický syndrom – hraniční hodnoty cukru v krvi, zvýšený obsah cholesterolu v seru, nadváha. V minulosti prodělal operaci štítné žlázy a zánět srdce.

14. Posudková komise uzavřela, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je postižení uvedené v kapitole X, oddílu B, položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60 %. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky ovšem posudková komise MPSV na rozdíl od posudkové lékařky OSSZ i posudkové lékařky žalované zvýšila o 10 % pro postižení pohybového aparátu nesouvisející se základní chorobou a dále pro charakter celoživotního zaměstnání, sice bez odborného vzdělání, ale fyzicky náročné, s dosaženou kvalifikací praxí (opravář veteránů). Souhrnně tedy jde o 70% pokles pracovní schopnosti odpovídající invaliditě třetího stupně. Datum vzniku invalidity třetího stupně byl stanoven ke dni 11. 9. 2020, kdy žalobce podstoupil plicní vyšetření, při němž byl stupeň plicního postižení označen jako blížící se IV. stupni se zvažováním zařazení na plicní transplantaci a současně byla zmíněna trvající floridita revmatického postižení. Platnost posudku byla stanovena trvale.
15. Relevantní právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně. A konečně v případech poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně.
16. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku žalované; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své úplnosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat (srov. např. rozsudky NSS ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).
17. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

18. Soud konstatuje, že komise při vypracování posudku vycházela ze vší dostupné zdravotnické dokumentace, včetně té, kterou předložil žalobce, a při svém jednání přešetřila zdravotní stav žalobce odborným lékařem. Komise hodnotila zdravotní stav žalobce komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jeho rozhodující příčinu podřadila pod kapitolu X, oddíl B, položku 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti je stanovena pro tuto položku v rozmezí 40 až 60 %. Komise stanovila pokles na horní hranici tohoto rozmezí, tj. ve výši 60 %.

Stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity zvýšila o 10 %, což také řádně odůvodnila. Posudek dle soudu splňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. V posudku byl popsán zdravotní stav a podstatná zdravotní postižení, které jsou rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a jejich rozsah. Řádně odůvodněno bylo i zařazení zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Účastníci závěry posudku, ať již jde o stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míry poklesu pracovní schopnosti či data vzniku invalidity třetího stupně nikterak nezpochybnili.

19. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce soud dospěl k závěru, že jako nejpersvědčivější, logický a vycházející z nejúplnějších podkladů lze hodnotit právě posudek posudkové komise MPSV v Praze ze dne 24. 3. 2021. Podstatné je zejména to, že posudkové lékařky OSSZ a žalované zjevně vůbec nevzaly v potaz (či nevysvětlily, proč toto zjištění není relevantní) žalobcova revmatologická postižení pohybového aparátu doložená lékařskými zprávami, které měly k dispozici. Konstatovaly pouze, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nemění. Je pravdou, že posudková lékařka OSSZ zjištěné komorbidity (bez jejich bližší specifikace) zohlednila při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti při horní hranici vyhláškou stanoveného rozpětí. Zde je však nutno zdůraznit, že posudková lékařka OSSZ při vypracování posudku ještě neměla k dispozici výsledky plicního vyšetření ze dne 11. 9. 2020, z nichž vyplývá, že žalobcovo plicní onemocnění se již blíží stupni IV. a je zvažováno jeho zařazení na seznam čekatelů na transplantaci (a že tak tento stav sám o sobě odůvodňuje stanovené míry snížení pracovní schopnosti na horní hranici rozpětí, jak vyplývá ze závěrů posudkové komise MPSV). Posudková lékařka žalované, která již měla k dispozici posledně uvedenou zprávu, ji ve vztahu ke stanovení horní hranice míry

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

poklesu pracovní schopnosti a vlivu komorbidit na tuto míru nijak nezohlednila. Teprve posudková komise MPSV k revmatologickým postižením žalobce přihlédla (konkrétně uvedla, že s ohledem na fyzickou náročnost celoživotního vzdělání může mít popsané postižení pohybového aparátu vliv na procentní míru poklesu pracovní schopnosti) a podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity zvýšila horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 10 %. Horní hranice míry poklesu podle rozhodující příčiny příloha k vyhlášce činí 60 %, po jejím zvýšení tak šlo pokles pracovní schopnosti o 70 %. Ostatně právě pro postižení pohybového aparátu byl žalobce již v roce 1996 uznán částečně invalidním a následně v roce 2008 uznán invalidním v prvním stupni. Bylo proto na místě věnovat pozornost i revmatologickým obtížím, byť nešlo o rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

20. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila ke dni vydání napadeného rozhodnutí 70 %. Jak vyplynulo z doplněného dokazování v řízení před soudem v podobě posudku posudkové komise MPSV, žalovaná v napadeném rozhodnutí nezohlednila vliv dalších žalobcových (revmatologických) postižení, která jsou vedle rozhodujícího zdravotního postižení (chronické onemocnění plic) příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ve smyslu § 3 vyhlášky o posuzování invalidity, což ve svém důsledku vedlo k nesprávnému stanovení míry poklesu pracovní neschopnosti, a tím i k nesprávnému posouzení žalobcovy žádosti o přiznání invalidity třetího stupně.

Závěr a náklady řízení

21. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a současně je povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit i posudek posudkové komise MPSV v Praze ze dne 24. 3. 2021, jakož i lékařské zprávy, o které se posudek opírá (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
22. Soud s výjimkou posudku posudkové komise MPSV v Praze další dokazování neprováděl, neboť ostatní žalobcem navržené důkazy byly již součástí správního spisu, kterým se v řízení před správními soudy důkaz neprovádí.
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, náleží náhrada nákladů řízení, a to v celkové výši 5 964 Kč. Tuto částku tvoří odměna za čtyři úkony právní služby po 1 000 Kč [příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby a vyjádření a účast na jednání soudu – § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)] spolu se čtyřmi paušálními částkami jako náhradou hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky. Součástí nákladů řízení je též náhrada za promeškaný čas čtyř započatých půlhodin á 100 Kč (celkem tedy 400 Kč) podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu a cestovné podle § 13 odst. 5 advokátního tarifu, § 157 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, a §§ 1 a 4 vyhlášky č. 589/2020 Sb. (cesta na jednání soudu) ve výši 364 Kč odpovídajícího náhradě jízdních výdajů na trase mezi sídlem žalobce a zástupce a sídlem soudu (Kladno-Praha) a zpět osobním automobilem V. P. při vzdálenosti tam a zpět celkem 60 km, spotřebě v kombinovaném

provozu 6,1 l motorové nafty na 100 km, sazbě základní náhrady 4,40 Kč/km a průměrné ceně paliva 27,20 Kč/l. Náhradu nákladů řízení je žalovaná povinna uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám žalobcova zástupce ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 7. května 2021

Lenka Bursíková, v. r.
samosoudkyně